

[Therkil Kristensen.]

finansår, og når vi ved, hvor trægt dette obligationssalg er gået i det sidste par år, kan det ikke nægtes, at man må imødesee den pengepolitiske udvikling med nogen bekymring, navnlig når vi kommer lidt længere frem i tiden. Derfor synes jeg, den rigtige slutning at drage af den økonomiske årsoversigt ikke er den, at vi kan begynde at tilrettelægge afvikling af en betydelig forbrugsafgift, men snarere, at vi, måske i løbet af det kommende finansår, egentlig burde gennemføre en ny stramning af den løbende finanspolitik.

Prøver vi på at se lidt længere frem i tiden, hersker der naturligvis større usikkerhed, men visse forestillinger kan man nok danne sig. Jeg har i folketingsudvalget om folkepensionsforslaget stillet to spørgsmål til regeringen angående udsigterne under visse omstændigheder for statens finanser og for samfundets økonomi i de kommende 10 år. Jeg mener, der er al mulig grund til at beskæftige sig alvorligt med disse spørgsmål, ikke blot fordi en eventuel folkepension ville være en beslutning på meget lang sigt, men også fordi det, vi ved om de kommende store årganges anbringelse i erhvervslivet og om de andre store investeringsbehov, der ligger og venter på at blive realiseret, må mane os til meget stor forsigtighed.

De svar, jeg har fået på disse to spørgsmål, vil naturligvis blive trykt i folkepensionsudvalgets betænkning, så at det høje tings medlemmer og offentligheden kan gøre sig bekendt med dem. Jeg skal om deres indhold kun sige, at de naturligvis på visse punkter er holdt i ret almindelige vendinger; det kan jo ikke undgås, når man skal se flere år frem i tiden. Der er alligevel to ting, der fremgår af dem med ret stor klarhed, og som jeg vil fremdrage her. Den ene er, at man har fået bekræftet de ret pessimistiske forventninger, man i årsoversigten for 1954 opstillede med hensyn til den danske opsparings evne til at klare de kommende års investeringsbehov. Med andre ord, det tyder på, at der også længere fremover i tiden vil være brug for en forbrugsbegrænsende finanspolitik her i landet, sådan som vi har haft det i de senere år. Og ser vi så på mulighederne for en sådan forbrugsbegrænsende finanspolitik, siges der noget om dette i det andet svar, jeg har fået angående

statens finanser. Det fremgår af dette svar ret klart, at man må regne med som det mest sandsynlige, at i de kommende 10 år vil statens udgifter have tendens til at stige stærkere end statens indtægter med den foreliggende lovgivning både på indtægts- og på udgiftssiden.

Med andre ord, det synes efter dette, at vi må regne med, at der er en alvorlig risiko for, hvis vi i de kommende 10 år skal fastholde den forbrugsbegrænsende finanspolitik, der sandsynligvis vil være nødvendig, at det så kan blive påkrævet i stedet for at afvikle skatter at indføre nye. Selvfølgelig vil det være ønskeligt at klare så meget som muligt ved besparelser, men vi ved allesammen, hvor vanskeligt dette er, ikke mindst politisk vanskeligt. Derfor mener jeg, man bør se i øjnene — og det er rigtigst allerede nu at gøre det klart for offentligheden og de pågældende erhverv — at der er ingen udsigt til, at man i en overskuelig fremtid kan afvikle de tekstilafgifter, som blev indført i fjor. Jeg kan dårligt lade være med at tilføje, at skulle den dag komme, hvad jeg altså ikke kan se nogen udsigt til i de nærmeste år, da man kan tillade sig at gennemføre skattenedsættelser, så ville jeg personlig hellere gennemføre en lettelse af den direkte beskatning, af indkomstskatterne, end jeg ville ophæve en forbrugsafgift som denne.

Jeg kan derfor slutte mig til den første del af det ærede medlem hr. Harald Niensens dagsordensforslag, men ikke til den sidste, og derfor vil jeg undlade at stemme.

Finansministeren (Kampmann): Ved fremsættelsen af dette lovforslag udtalte jeg, at det ville være meget ønskeligt — hvis jeg må have lov til at citere mig selv — at der ikke nu lægges op til for megen strid, men at man i stedet forsøger at se problemerne i et noget større perspektiv. Jeg synes, at det stort set er lykkedes under udvalgsarbejdet og også her under behandlingen; i hvert fald må man sige, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har gjort sit dertil, og det vil jeg gerne takke ham for. Jeg skal imidlertid ikke begynde i den ende af venstre, men med det ærede medlem hr. Harald Nielsen.

Det ærede medlem udtalte, at man i udvalget var blevet væltet til med megen